

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

9 αμφίβια

Το όνομά τους, δηλώνει την ικανότητά τους να μοιράζονται τη ζωή τους ανάμεσα στο νερό και την ξηρά. Τα αμφίβια, στα οποία περιλαμβάνονται οι βάτραχοι, οι σαλαμάνδρες και οι τρίτωνες, ζουν στο νερό και σε θέσεις με αυξημένη υγρασία, γύρω από τέλματα, ρυάκια, ποταμούς, λίμνες, έλη κ.λπ.

Τα αμφίβια, όπως και τα ερπετά, αποτελούν σημαντικό κρίκο στην τροφική αλυσίδα καθώς είναι καταναλωτές κυρίως εντόμων και τα ίδια αποτελούν τροφή για διάφορα είδη θηλαστικών και πουλιών. Η παρουσία ή απουσία τους αποτελεί ένδειξη της καλής ή κακής κατάστασης του οικοσυστήματος κάθε περιοχής.

Στο Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, τα αμφίβια αντιπροσωπεύονται από 9 είδη. Άλλα είναι κοινά όπως ο δενδροβάτραχος, ο λιμνοβάτραχος και ο πράσινος φρύνος και άλλα σπάνια όπως ο πηλοβάτης, ο χτενοτρίτωνας και ο τελματοτρίτωνας.

Φορέας διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Διευρυμένο Έργο
ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΥΠΟΤΟΠΩΝ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΕΠΠΕΡΑΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΣΠΑ
2007-2013
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- νι- κό Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

Χτενοτρίτωνας (*Triturus cristatus*)

Είναι ο μεγαλύτερος τρίτωνας της Ελλάδας. Έχει σώμα επίμηκες και μακριά ουρά. Η ράχη του είναι καφετιά έως γκρίζα με σκουρόχρωμες κηλίδες. Η κοιλιά του έχει κίτρινο ή πορτοκαλί χρώμα με πολλές μαύρες κηλίδες. Την εποχή του ζευγαρώματος τα αρσενικά αναπτύσσουν ένα λοφίο στη ράχη και στην ουρά για να προσελκύουν τα θηλυκά. Περνά μεγάλο μέρος της ζωής του μέσα στο νερό, κυρίως σε μικρές λίμνες με πλούσια υδρόβια βλάστηση. Έξω από το νερό μετακινείται αργά και εμφανίζεται κυρίως το βράδυ. Είναι είδος πολύ ευαίσθητο στη ρύπανση του νερού, θεωρείται απειλούμενο και προστατεύεται από την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία.

Πράσινος φρύνος (*Bufo viridis*)

Είναι βάτραχος μεσαίου μεγέθους που σπάνια ξεπερνά τα 10 εκατοστά. Λόγω των χρωμάτων του, με τις πράσινες κηλίδες πάνω στο ανοικτόχρωμο μπεζ σώμα, θυμίζει στολή παραλλαγής. Πίσω από τα μάτια έχει χαρακτηριστικά εξογκώματα, καθώς εκεί βρίσκονται οι αδένες που παράγουν δηλητηριώδες έκκριμα. Την άνοιξη μετακινείται για να αναπαραχθεί, διανύοντας μεγάλες αποστάσεις που μπορεί να ξεπεράσουν και τα 3 χιλιόμετρα. Η μετακίνησή του, συνήθως, δεν γίνεται με τα χαρακτηριστικά πηδήματα των βατράχων, αλλά με αργό βάδισμα. Προστατεύεται από την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία.

ΕΘ- νι- κό Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

28 ερπετά

Στην κατηγορία των ερπετών ανήκουν οι χελώνες, τα φίδια και οι σαύρες. Όλα, ακόμη και όσα μοιράζονται τη ζωή τους μεταξύ νερού και ξηράς, αναπνέουν με πνεύμονες και αποθέτουν τα αβγά τους στην ξηρά. Τα πιο κοινά είδη στο Εθνικό Πάρκο είναι η γραυκοχελώνα και η τρανόσαυρα, ενώ σημαντική παρουσία έχουν η μεσογειακή χελώνα, το αστραπόφιδιο, το νερόφιδιο, η πρασινόσαυρα και οι δυο νεροχελώνες, η σικτική και η γραμμωτή. Το μόνο επικίνδυνο φίδι της περιοχής είναι η οχιά, η οποία όμως δεν είναι καθόλου κοινή.

Φορέας Διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Δημοκρατία Ελλάδας
ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΥΠΟΤΟΠΩΝ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

Στικτή νεροχελώνα (*Emys orbicularis*)

Μαζί με τη γραμμωτή νεροχελώνα (*Mauremys rivulata*) αποτελούν τις δύο υδρόβιες χελώνες του Εθνικού Πάρκου αλλά και όλης της Ελλάδας. Το καβούκι της είναι σκούρο καφέ ή πράσινο με κίτρινα στίγματα και από κάτω κιτρινωπό με σκούρες κηλίδες. Όταν είναι μέσα στο νερό, ξεχωρίζει μόνο το κεφάλι της. Στο ζευγάρωμα το αρσενικό κολυμπάει πρόσωπο με πρόσωπο με το θηλυκό και το ακουμπά με τα μακριά νύχια του. Αν και στην Ελλάδα θεωρείται είδος κοινό, σε πολλές χώρες της Ευρώπης οι πληθυσμοί της απειλούνται. Προστατεύεται από την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία.

28 ερπετά

Μεσογειακή χελώνα (*Testudo hermanni*)

Είναι το μικρότερο είδος χελώνας της ξηράς με μήκος κελύφους έως 20 εκατοστά. Μαζί με τη γραικοχελώνα (*Testudo graeca*) αποτελούν τις δύο χερσαίες χελώνες του Εθνικού Πάρκου. Παρότι έχει παρόμοια χρώματα με τη γραικοχελώνα διακρίνεται από τη διπλή πλάκα πάνω από την ουρά και τις φολίδες στην άκρη της. Το καβούκι της παρουσιάζει έντονη κύρτωση, ενώ το κάτω μέρος του είναι σχεδόν επίπεδο στα θηλυκά και κυρτό στα αρσενικά, κάτι που διευκολύνει το ζευγάρωμα. Οι πλάκες του είναι κιτρινοκαφέ με μεγάλες μαύρες κηλίδες. Προστατεύεται από την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία.

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

Το Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης

Το Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης είναι ένα από τα μεγαλύτερα υγροτοπικά πάρκα της Ελλάδας, με συνολική έκταση 930.000 στρέμματα. Στα όριά του περιλαμβάνονται δύο από τους σπουδαιότερους υγροτόπους της χώρας: το Δέλτα Νέστου στα δυτικά και οι Λίμνες Βιστωνίδα και Ισμαρίδα στα ανατολικά.

Το δέλτα του ποταμού Νέστου έχει κορυφή τη γέφυρα των Τοξωτών και βάση την παράκτια ζώνη απέναντι από τη Θάσο, από τη Νέα Καρβάλη έως τα Άβδηρα. Είναι η περιοχή όπου ο ποταμός, μετέφερε με τις πλημμύρες του φερτές ύλες, επεκτείνοντας τη στεριά προς τη θάλασσα και διαμορφώνοντας μια εκτεταμένη πεδινή έκταση. Στο Δέλτα Νέστου περιλαμβάνονται οι επτά μικρές λίμνες κοντά στη Χρυσούπολη και οι οκτώ λιμνοθάλασσες που σχηματίζονται εκατέρωθεν της κοίτης του ποταμού.

Στο ανατολικό τμήμα του Πάρκου, οι Λίμνες Βιστωνίδα και Ισμαρίδα δημιουργούν ένα υγροτοπικό σύμπλεγμα ισότιμης σπουδαιότητας που περιλαμβάνεται, όπως και το Δέλτα Νέστου, στους Υγροτόπους Διεθνούς Σημασίας της Σύμβασης Ραμσάρ. Στο υγροτοπικό σύμπλεγμα εντάσσονται οι λιμνοθάλασσες δυτικά και νότια της Βιστωνίδας και οι λιμνοθάλασσες που βρίσκονται κοντά στην Ισμαρίδα.

Φορέας Διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Διευκρίνιση Έκδοσης
ΠΡΟΤΥΠΟ ΓΕΥΣΗΜΕΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΕΠΠΕΡΑΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΡΕΝΧΕΡΕΩΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΕΣΠΑ
2007-2013
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

Η ζωή στο Εθνικό Πάρκο

Από τους υγροτόπους εξαρτάται η επιβίωση αναρίθμητων ειδών της ελληνικής πανίδας. Θηλαστικά, αμφίβια και ερπετά, ψάρια και πουλιά βρίσκουν στην περιοχή του Εθνικού Πάρκου Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης ιδανικούς τόπους για να τραφούν, να αναπαραχθούν και να φωλιάσουν, για να ζήσουν ως μόνιμοι κάτοικοι ή ως απλοί επισκέπτες. Μαλάκια, έντομα και καρκινοειδή, εκπροσωπούν την πολυπληθέστερη ομάδα ζώων του Πλανήτη, τα ασπόνδυλα. Η παρουσία εκατοντάδων ειδών είναι σημαντική, καθώς αποτελούν τη βασική τροφή για πολλά ψάρια, πουλιά, αμφίβια, ερπετά, αλλά και θηλαστικά.

Φορέας διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Διευργάνη Έλλαδς
ΠΟΡΕΙΟ ΤΟΤΑΛΑΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΟΤΟΠΕΝ-ΤΡΟΤΟΠΕΝ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΕΠΠΕΡΑΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΣΠΑ
2007-2013
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- νι- κό Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

326 πουλιά

Τα πουλιά των υγροτόπων έχουν αναπτύξει κατάλληλες προσαρμογές και ειδικά σωματικά γνωρίσματα για να εκμεταλλευθούν τις δυνατότητες που προσφέρει το περιβάλλον. Ανάλογα με τα γνωρίσματα αυτά διακρίνονται σε παρυδάτια, υδρόβια και αρπακτικά.

Τα παρυδάτια πουλιά, όπως οι ερωδιοί, έχουν ψηλά πόδια, μακρύ ράμφος και ψηλό λαιμό, για να αναζητούν τη λεία τους στα ρηχά νερά. Τα υδρόβια πουλιά, όπως οι πάπιες και οι πελεκάνοι, με τα κοντά πόδια και τις νηκτικές μεμβράνες που συνδέουν τα δάχτυλα, κολυμπούν και βουτούν στο νερό, αναζητώντας τροφή. Αρπακτικά πουλιά, με δυνατά πόδια και ισχυρά, κυρτά ράμφη, αναζητούν επίσης τη λεία τους στους υγροτόπους.

Το Εθνικό Πάρκο φιλοξενεί 326 είδη πουλιών. Ανάμεσά τους ξεχωρίζουν το κεφαλούδι, η νανόχηννα, ο αργυροπελεκάνος, το φοινικόπτερο αλλά και οι ερωδιοί που έχουν στο Πόρτο Λάγος μία από τις σπουδαιότερες αποικίες τους, η βαλτόπαπια, ο πορφυροτσικνιάς και ο κρυπτοτσικνιάς που αναπαράγονται στη λίμνη Ισμαρίδα, η αγκαθοκαλημάννα που φωλιάζει στην περιοχή.

Φορέας Διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Διεύθυνση Γεωργίας
ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- ΝΙ Κό Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

326 πουλιά

Θαλασσαετός (*Haliaeetus albicilla*)

Είναι από τους μεγαλύτερους αετούς της Ευρώπης, με άνοιγμα φτερών 1,90-2,40 μέτρα και χαρακτηριστική λευκή ουρά. Στο παραποτάμιο δάσος του Νέστου, στη Βιστωνίδα και στην Ισμαρίδα, φωλιάζουν τρία από τα έξι ζευγάρια θαλασσαετών που έχουν καταγραφεί στη Βόρεια Ελλάδα.

Κολχικός φασιανός (*Phasianus colchicus colchicus*)

Σήμερα ζει μόνο στο παραποτάμιο δάσος του Νέστου όπου συγκεντρώνει τον μοναδικό φυσικό πληθυσμό που έχει απομείνει στην Ελλάδα (περίπου 100-200 άτομα). Ο πληθυσμός αυτός είναι ο ένας από τους δυο πληθυσμούς που υπάρχουν σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Αγκαθοκαλημάνα (*Vanellus spinosus*)

Ιδιαίτερα κομψή και όμορφη, θεωρείται από τα πιο σπάνια παρυδάτια πουλιά της Ευρώπης. Το μέγεθός της φτάνει τα 27 εκατοστά. Προτιμά να ζει στα ανοικτά εδάφη και στα έλη, ιδιαίτερα στα αλμυρά. Η Ελλάδα και η Κύπρος είναι οι μοναδικές χώρες της Ευρώπης όπου φωλιάζει. Στους υγρότοπους της Θράκης, κυρίως στο Δέλτα Νέστου και στο Δέλτα Εβρου, αναπαράγονται 20-50 ζευγάρια.

Νανόχηνα (*Anser erythropus*)

Για τη νανόχηνα, είδος που απειλείται με εξαφάνιση, η Ελλάδα αποτελεί την πιο σημαντική χώρα στην ευρωπαϊκή μεταναστευτική διαδρομή της. Το Δέλτα Νέστου και η Λίμνη Ισμαρίδα είναι οι δυο από τους τέσσερις συνολικά σταθμούς στη χώρα κατά το χειμωιάτικο ταξίδι της.

Φορέας Διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Διευκρίνιση Υπολοίπων
ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΣΤΙΑΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΠΡΟΤΕΚΤΩΝ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

74 ψάρια

Στα νερά του Εθνικού Πάρκου ζουν 74 είδη ψαριών. Στα γλυκά νερά ζουν γριβάδια, κοκκινοφτέρες, τσιρώνια, τυλινάρια, μπριάνες, μουρμουρίτσες, τσαϊλάκια. Στα υφάλμυρα νερά ζουν χέλια, λαβράκια, κέφαλοι, τσιπούρες, γλώσσες, μουρμούρες, ποντογοβιοί. Στη Βιστωνίδα αναπαράγεται και η αθερίνα, ενώ η γελάρτσα (*Alburnus vistonicus*) είναι είδος ενδημικό που ζει μόνο στα νερά της Βιστωνίδας και της Ισμαρίδας και πουθενά αλλού στον κόσμο. Η θρίτσα (*Alosa vistonica*), που είναι επίσης ενδημικό είδος της Βιστωνίδας, φαίνεται να έχει εξαφανισθεί. Στον Νέστο, ξεχωριστό ενδιαφέρον έχει η μουρμουρίτσα (*Rhodeus amarus*), που αφήνει τα αυγά της μέσα στα μύδια του γλυκού νερού του ποταμού.

Φορέας Διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

Λιμνογέιτο Υλικός
ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΕΥΛΑΜΑΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΥΠΟΤΟΠΩΝ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

74 ψάρια

Γελάρτσα ή Αλάι (Alburnus vistoncus)

Είναι είδος ενδημικό που ζει μόνο στις Λίμνες Βιστωνίδα και Ισμαρίδα και στον ποταμό Λίσσο (Φιλιούρης). Το μήκος της φθάνει τα 15-16 εκατοστά. Το σώμα της είναι ατρακτόσχημο και τα πτερύγιά της υαλώδους χρώματος με καφετιές ακτίνες. Θεωρείται απειλούμενο και προστατεύεται από την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία.

Θρακική μπριάνα (Barbus stroumiceae)

Ζει μόνο στα νερά της Μακεδονίας και της Θράκης. Είναι είδος ρεόφιλο, απαντά δηλαδή σε ποταμούς και ρέματα με μεγάλη ή μέτρια ροή. Το σώμα της είναι σχεδόν κυλινδρικό, ενώ προς την ουρά συμπιέζεται πλευρικά και μειώνεται σε ύψος. Το μήκος της φθάνει τα 32 εκατοστά. Έχει χρώμα σκούρο πράσινο-γκρι και ανοιχτόχρωμη κοιλιά. Ξεχωρίζει από τα δύο ζευγάρια μουστάκια που έχει στο στόμα της. Κατά τη χειμερινή περίοδο, μπαίνει σε κρύπτες, στα βαθύτερα μέρη των ποταμών, όπου περνά μια μορφή χειμέριας νάρκης. Αναπαράγεται αργά την άνοιξη και τρέφεται με φυτά, φύκη, αλλά και ασπόνδυλα.

Μουρμουρίτσα (Rhodeus amarus)

Είναι πολύ μικρό ψάρι (5-6 εκατοστά). Έχει σώμα πλατύ με μία πλευρική γραμμή πίσω από το κεφάλι και μεγάλα λέπια. Το χρώμα της αλλάζει ανάλογα με την εποχή. Συνήθως το πάνω μέρος είναι πρασινωπό και το κάτω ασημί. Είναι είδος αυτόχθονο στη Θεσσαλία, στη Μακεδονία και τη Θράκη. Στον ποταμό Νέστο ζει στα στάσιμα νερά, στις παράκτιες ελώδεις και με πλούσια υδρόβια βλάστηση περιοχές και εναποθέτει τα αβγά του μέσα στα μύδια του γλυκού νερού. Προστατεύεται από την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία.

Χέλι (Anguilla anguila)

Το σώμα του θυμίζει φίδι και μπορεί να φθάσει σε μήκος το 1,30 μέτρο. Το δέρμα του είναι παχύ, σκούρο πράσινο στη ράχη και πιο ανοιχτόχρωμο στην κοιλιά. Η βλέννα που το καλύπτει έχει προσδώσει στο χέλι τη γνωστή σε όλους ικανότητα να ξεφεύγει. Το χέλι έχει έναν κύκλο ζωής πολύ ...ιδιότυπο. Όταν είναι να αναπαραχθεί κατεβαίνει μέσω των ποταμών στη θάλασσα για να καταλήξει κοντά στην Καραϊβική. Εκεί, στη θάλασσα των Σαργασών, τα ενήλικα άτομα, αφού αναπαραχθούν, πεθαίνουν και τα νεαρά ξεκινούν το μεγάλο ταξίδι τους προς τα εσωτερικά ύδατα ολόκληρης σχεδόν της Ευρώπης.

ΕΘ- ΝΙ- ΚΟ Πάρκο

Αναιοαϊκή} Μακεδονία} & Θράκη}

40 θηλαστικά

Οι υγρότοποι αποτελούν, μετά τα δάση, τα σπουδαιότερα καταφύγια για τα θηλαστικά, την πιο εξελιγμένη ομάδα του ζωικού Βασιλείου. Τα κυριότερα γνωρίσματα των θηλαστικών είναι οι τρίχες που καλύπτουν το σώμα τους, οι γαλακτοφόροι αδένες που παράγουν το γάλα για τα παιδιά τους καθώς και το ότι γεννάνε μωρά και όχι αβγά.

Τα λίγα θηλαστικά που ζουν αποκλειστικά σε υγροτόπους ονομάζονται υδρόβια και έχουν αναπτύξει ειδικές προσαρμογές (νηκτικές μεμβράνες στα δάκτυλα, κατάλληλο σχήμα σώματος κ.α.) ώστε να κολυμπούν ή να παραμένουν μέσα στο νερό για κάποιο χρονικό διάστημα.

Στο Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης βρίσκουν καταφύγιο 40 είδη θηλαστικών, μεταξύ των οποίων ο αγριόχοιρος, το τσακάλι, η αλεπού, η αγριόγατα, ο λαγόγυρος, το κουνάβι, ο ασβός, ο σκαντζόχοιρος, ο σκίουρος, η νυφίτσα και η βίδρα, το πιο αντιπροσωπευτικό υδρόβιο θηλαστικό των υγροτόπων.

Φορέας διαχείρισης
ΔΕΛΤΑ ΝΕΣΤΟΥ
ΒΙΣΤΩΝΙΔΑΣ-ΙΣΜΑΡΙΔΑΣ

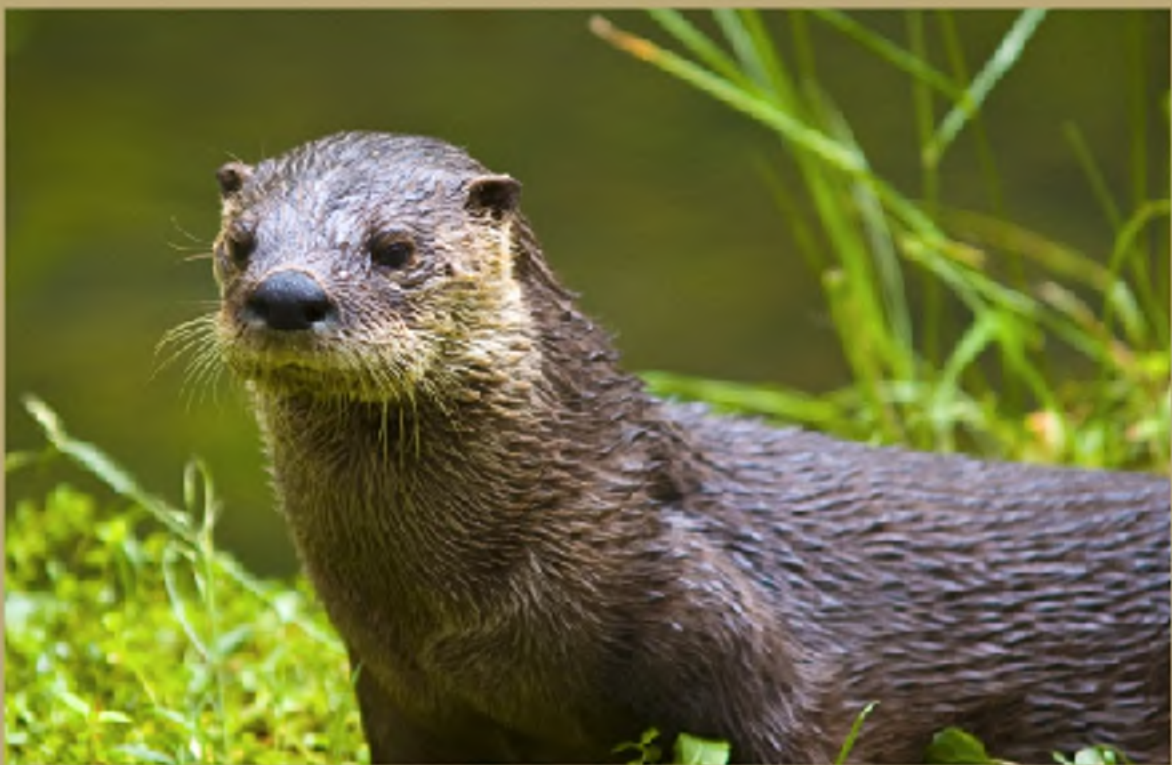
Λημεργία Υλκαζ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΛΑΜΑΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΟΤΟΠΩΝ-ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΘ- νι- κό Πάρκο

Ανατολικής Μακεδονίας & Θράκης

Η βίδρα (*Lutra lutra*)

Η βίδρα είναι από τα σπανιότερα θηλαστικά της Ευρώπης. Το σώμα της, μακρύ, παχύ και αδιάβροχο με γκριζοκάστανο τρίχωμα, απολήγει σε δυνατή ουρά. Τα αυτιά της είναι κοντά και η μουσούδα της έχει παχιά μουστάκια. Τα πόδια της είναι κοντά, με νηκτικές μεμβράνες ανάμεσα στα δάκτυλα. Κολυμπά γρήγορα κουνώντας την ουρά και το σώμα της και χρησιμοποιώντας τα πίσω πόδια σαν κουπιά. Στη στεριά περπατά επίσης με ευκολία και κοντοστέκεται όρθια, έχοντας ως στήριγμα την ουρά της. Με ιδιαίτερα ανεπτυγμένες όλες τις αισθήσεις, είναι εξαιρετη κυνηγός, τρέφεται κυρίως με ψάρια δίδυρα και καρκινοειδή. Είναι ζώο απειλούμενο και προστατευόμενο. Ο πληθυσμός της στην Ελλάδα θεωρείται από τους μεγαλύτερους της Ευρώπης.

Το τσακάλι (*Canis aureus*)

Θηλαστικό μεσαίου μεγέθους, το τσακάλι έχει χρυσοκίτρινο τρίχωμα και μαύρες κηλίδες στην πλάτη. Η ουρά του φτάνει τα 30 εκατοστά και έχει χαρακτηριστική μαύρη απόληξη. Είναι είδος σαρκοφάγο αν και η διατροφή του εμπλουτίζεται συχνά με φυτά και φρούτα. Δραστηριοποιείται κυρίως το σούρουπο. Προστατεύεται σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Το Δέλτα Νέστου φιλοξενεί τον μεγαλύτερο πληθυσμό τσακαλιού της Ελλάδας. Στην περιοχή του Νέστου ο πληθυσμός του έχει αυξηθεί εξαιτίας της ευκολίας εύρεσης τροφής στους σκουπιδότοπους.